

## **SENYERES D'INCULTURA**

Com cada final de temporada, ha arribat el moment on veïns d'arreu de l'estat hem d'aguantar les conductes incíviques, despectives, negligents i desproporcionades d'algunes persones que també es volen anomenar "afeccionats o seguidors" d'algun equip esportiu. No parlo de cap esport en concret ni de cap equip en particular. Però em sembla que els seguidors de debó són precisament aquells que saben celebrar la victòria del seu equip amb els seus amics del club o la penya de la seva ciutat; fent-ho amb alegria, disbauxa i xerinola però alhora amb un comportament discret i en llocs apropiats.

Malauradament, és més fàcil fer-se veure pels carrers de pobles i ciutats fent sonar els clàxons, les botzines i qualsevol altre estri que provoqui fressa i estridència. No els preocupa ni els interessa gens les molèsties que poden ocasionar als veïns de la zona, a persones grans o a nens de curta edat. Són fanàtics de l'esport que sobreposen una senyera per sobre de tot. Són, en resum, l'antítesi de l'esport.

Però de fet, només cal veure les característiques d'alguns dels individus que criden, orinen i exhibeixen la seva poca o nul·la cultura. Són joves que, sota una senyera, es desinhibeixen i, de manera instintiva van enriquin a aquells jugadors que, de manera professional però emmarcat en un negoci desproporcionat, viuen com reis gràcies a gent com ells.

Quina satisfacció en poden treure de veure jugadors que cobren quantitats desorbitades de diners mentre ells han de treballar moltes hores per guanyar potser un sou de misèria? Senyors, l'esport ja no és el que era. Dia rera dia el negoci arriba a extrems inexplicables. Però el que més greu em sap és que, com en altres aspectes d'aquest món, els valors els hem capgirat nosaltres mateixos.

Aixó sí, abans de sortir al carrer per fer-se veure, fer gresca, i demostrar la seva poca vàlua social, caldria que reflexionessin sobre la seva pròpia vida i el futur incert que els espera. Potser aleshores alguns d'ells –millor que pel seu bé en siguin molt pocs–, seran els primers que es tancaran a casa seva perquè a hores d'ara ja saben que el seu futur només tindrà un color: el negre.

Ciberdiari, 23 de juny de 2003  
Diari de Girona